

זה קרה
ב-1975

„הוא מטיף לכם לצנוע ורעב, צעק בני הראל, „אכל הוא וחבריו גרים בגורדי השחקים, וזוללים ארבע פעמים ביום!“

אחרים, בנימינו

מאת אורי אבנרי

„ניסיתי. הוא לא זוכר. היו בחטיבה עשרות אנשים ששינו אחר-כך את שמם להראל. הי מזור הוא שנדמה לי שראיתי פעם את הפר צוף הזה. אך איני יכול בשום פנים להיזכר.“
„כל העניין הזה מגוחך, נרגע אלון. ב- שיטות נאציות כאלה לא יצליחו אצלנו. הוא לא יבחר!“
גאנדי היה זהיר יותר. „ישנם דו“חיים שהוא מצליח במעברות המפגרות יותר. הוא קורא למפלגה שלו „אחוה“, והוא מחלק לצעירי רים סמלים של שלושה חצים.“
„חצים?“
„כן, אתה זוכר, סמל מיבצע עשר-מכות ב-1948. הוא מנצל את שם הפלמ"ח בכל הזדמנות. אפילו לכנוסיות הבריונים שלו הוא קורא „פלוגות-הראל“, על שם עצמו. הבחורים הצעירים שנולדו ב-1955 אינם יודעים בכלל מה זה היה פלמ"ח. הם מאמינים לו. מי יודע, הוא יכול אף להיבחר לכנסת.“
הרמטכ"ל משך בכתפיו. „אז מה? הוא יה

„כן. אתה יודע, אחת המכונות האלה ש נסעו על בניין בימים ההם. השד יודע מנין השיג אותה. טוען שהוא אש עני ומסית את העולים החדשים.“
„הממ. היה בפלמ"ח?“
„השד יודע. מפיץ תמונה של עצמו ב מדי רס"ר, עם סטן. קרבי מאד. אומר שהיה בחטיבת הראל ושהניף את הדגל על הקס" טל. שם גם נפצע, לדבריו. יש לו צלקת ענקית בפרצוף. ניסיתי לברר ברשימות. אבל חלק מן הרשימות חסר.“
„צילצלת לסוכנות?“
„כשמישהו דיבר במדינת ישראל על „ה סוכנות“, הרי התכוון לאיש אחד: יוסף טבני קין, יושב-ראש הנהלת הסוכנות היהודית מי שהיה בעוריו מפקד חטיבת הראל.

עומד מפרק הפלמ"ח, אותו יליד-מסחה, יב אל אלון, שהחזיר את חייליו מארמת מצריים בימי הסיבוב הראשון והציל את ארצות ערב! עברי, התנער! פרוק את עול הבוג דיב! מסור את גורלך בידי האיש שהעז לק רוא תגר על הכנוסיה השפלה, גיבור הפל מ"ח, בני הראל!“
„ובכן, חזר ושאל אלון, „מי זה?“
גאנדי משך בכתפיו. „איננו יודעים הר בה. טיפוס חדש לגמרי. בן 45. נראה יותר צעיר. עובר ממעברה למעברה באוהל שהר כיב על מין מכונית-משא ישנה.“
„מכונית משא?“
האוראנית, כלי-רכב ממונע בכוח האורא ניוט, הונהגה בשנת 1963.

„מי, לכל הרוחות, הוא בני הראל?“ רחח הראש-המטה הכללי, שראלף יגאל אלון. גאנדי הסתכל בו בסקרנות. כמעט איש לא ראה מימיו את הרמטכ"ל רותח. גם גאנ די, שהכירו כבר עשרות שנים לפני שהוא עצמו הפך לרבי-אלוף רחבעם זאבי, ראש-אגף מבצעים, זכר רק מקרה אחד כזה, בשעת המערכה ההיסטורית מול רסיה, כמעט לפני דור.
הרמטכ"ל, שפניו עוד היו צעירים למדי, על אף השיבה שזרקה בשערותיו, נטל שוב את פיסת-הנייר המקומטת שהיתה מונחת לפניו. היא היתה מודפסת במכשיר פרימי טיבי כמעט נשכח, מכונת-הכפלה. אולם ה דבר לא הקהה את עוקץ התוכן.
„כנוסיות שר-האלופים שהשתלטה על המ דינה, מוכרת אותך לערבים!“ קרא הרמטכ"ל מן הכתוב, „אתה רעב והם שבעים! אתה זר גר בבולקון והם כנורדי-שחקים! אתה זר חל ברגל והם דוהרים באוראניות! בראשם